

GYÁRFÁS ENDRE
Erdei történet

Szoktattam magamat – nem a csendhez, mint Attila a csillámló sziklafalon, hanem a honvédség világának hangulatához. A *Lobogó* című lap szerkesztőségében megismerkedtem a fiatal, és már sikeres íróval, Gáll Istvánnal. (Később ő írta *A ménesgazda* című film alapjául szolgáló regényt.) Pista kibújt már a határőr uniformisból, amelyben sok ezer bajtársával együtt a nyugati határszakasz aknásítását vagy aknamentesítését végezte el. Ő lett az Írószövetség DISZ-titkára. Ajánlotta, hogy lépjek be, és én be is léptem. Ezzel természetesen nem kerültem a „lélek mérnökeinek” tiszteletre méltó társaságába. Mint ahogy az ifjú humoristák klubja sem biztosította, hogy befogadjon a MŰOSZ.

Karikaturistáink egyre gyakrabban rajzoltak vízfejeket, szemléltetve, hogy az adminisztráció túlnőtt az elfogadható mértéken, a Hivatal rátelepszik a termelésre, visszafogja, gátolja. A cenzúra engedélyezte a „görbe tükröt”, de úgy állította be, hogy a bürokrácia láthatóvá váljék benne, ám a szovjet jelenlét, az alacsony bérszínvonal, a Párt hatalmának gyengülése egyelőre takarva maradjon. Nem tudtam, hogy nálunk a motorkerékpárgyárban és az egész trösztben jellemző-e a vízfej. A jelenségről vagy inkább folyamatról csupán az újságokból értesültem.

A bükkszentkereszti erdőjárás friss emlékével is magyarázható, hogy megszületett bennem egy szatirikus vers témája. *Erdei történet*. Ez lett a címe.

Hogy hol írtam? A gyorsvasúton? A kettes villamoson? Vagy még a gyártelep utcáin, „a vágányok között”? Akár itt, akár ott, végül is papírra került. A papír pedig – kézírásommal persze – a *Szabad Ifjúság* irodalmi rovatához, **Eörsi István** kezébe. Onnét a nyomdába, a nyomdából a standokra.

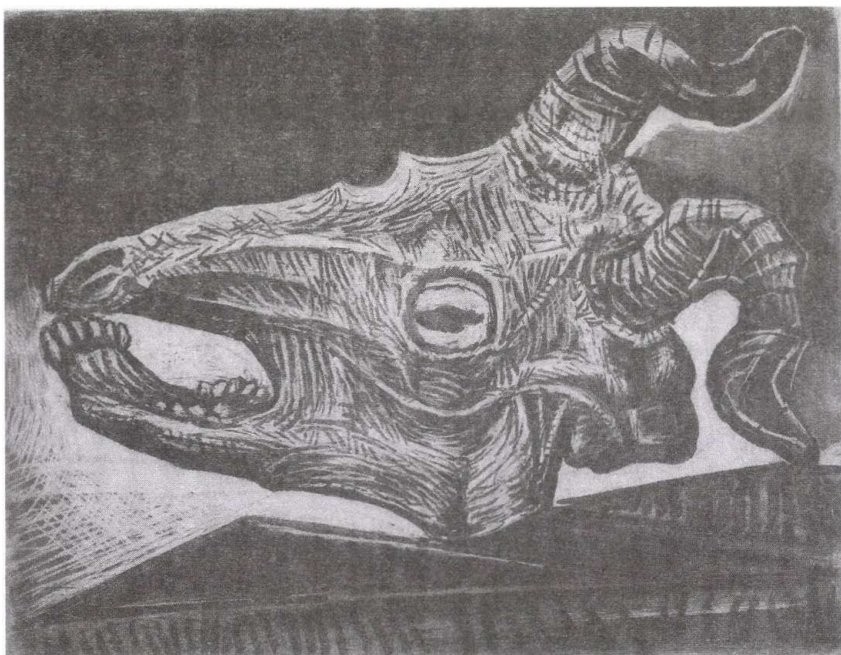
*Ott, ahol csak lombsusogás hasít be a csöndbe,
 tölgyfaágon ül a Bagoly, Erdőország bölcse.
 A pókháló-telefonon parancsot ad éppen:*

*a begyűjtött adatokat kartotékba szedve
 számolnak az ágas-bogas nagy tölgyfa tövében.
 Készítik a kimutatást, hogy az egész évben
 mennyi mézet termel a Méh, s mennyi lesz az ára,
 mennyi megy majd exportra és mennyi a kaptárba.*

*S mert a kaptárbeli dolgok igen fontos tények,
legjobb lenne megkérdezni magát a kis Méhet.
Futár száll a zümmögőért azon minutába,
s bevonják a Kimutatásügyi Bizottságba.*

*Pár hét múlva Méhecskénk egy gyűlés szünetében
barátjával, Légy szomszédal találkozik éppen.
Nos, mi újság? – kérdi a Méh. – Rossz színben vagy, látom.
hogy megy sorod, mi a dolgod, kedves Légy barátom?
Mi a dolgom? – felel a Légy. – Ugyan, ne is kérdezd!
Amíg te itt ülésezel, én gyártom a mézet.*

Az Engels téri írótársaság, élén Timár Gyurkával, megdicsért az allegorikus versezetért. A Körbe akkor már velem egyívású, sőt, egy-két évvel fiatalabb poéta és novellista tanoncok is jártak. Többek között az újságírónak készülő H. Barta Lajos, Viczián Erzsí, Kocsis János és a Kölcsey Gimnázium önképző körének tagjai, Nyerges András, Tabák András, Simor András. Sokszorosított lapjukban tőlem is közöltek verset.

Asztalon fekvő kecskefej